

Bogomil:

Ljubi Marijini otroci!

V mesecu majniku praznujemo binkoštni praznik, ki je praznik svetega Duha. Na ta praznik delé škofje vsak v svoji škofijski cerkvi zakrament svete birme.

Ali ne bo prav, če se ta mesec malo pomenimo o sveti birmi? Zakrament svete birme prejmemo samo enkrat v življenju. Žal, da se takrat mnogi bolj zanimajo za darove botrov kakor za milosti in darove svetega Duha, ki jih prejmemo pri sveti birmi. Mnogim le nova obleka plava pred očmi in seveda neizogibna ura, polna ruta sladkarij in bogato botrinjsko darilo v denarju; vsa ta množina posvetnosti zatemnjuje misel na duhovne darove svete birme.

Zdaj, ko je dan svete birme že davno za nami in je tudi misel na bogate darove vsaj deloma že zamrla, se spomnimo, kaj nam je dal Bog pri sveti birmi.

Posvečujoča milost božja se je nam pomnožila. Zakaj? Ali še veste, v katero vrsto zakramentov spada sveta birma? Če ste že pozabili, kar katekizem v roke, pa ponovite!

Prejeli ste pri sveti birmi tudi posebno milost, da morete sveto vero stanovitno spoznavati in po njej živeti. Kaj pomeni ta milost za sedanji čas, ko se tako mnogi svoje edino prave vere iz strahu pred ljudmi sramujejo, ko se ne upajo živeti po sveti veri, si lahko vsaj malo mislite in predstavljate.

Prizadevajte si, da boste sveto vero res čimdalje bolj spoznavali. Zato se nikdar ne sramujte tiste drobne knjižice, ki ji pravite katekizem. Če boste šli v službo,

naj gre z vami; če boste šli kdaj za kruhom na Nemško, na Francosko, če jo boste mahnili v Ameriko, v Kanado ali v Argentino: katekizem naj gre z vami! Prebirajte ga, njegova beseda naj vam v tujini nadomestuje besedo domačega dušnega pastirja. Tako boste najlepše sodelovali z milostjo svetega Duha, ki ste jo prejeli pri sveti birmi.

Troplong je bil predsednik francoskega senata, učen mož, pa tudi globoko veren. Ko je ta mož leta 1869. ležal na smrtni postelji in se že skoro boril s smrtjo, je povedal tistim, ki so ga v boleznih obiskali, te-le pomenljive besede: »Mnogo sem bral, dosti se učil, dolgo sem živel in zdaj ob pogledu na smrt priznavam, da je katekizem edina resnica.«

Pomislimo še tudi na tisto milost, ki jo nam razodeva neizbrisno znamenje svete birme: vojaki Kristusovi smo!

Na čelu nas je prekrizala škofova roka s sveto krizmo, naših lic so se pritaknili prsti njegovih rok in s tem znamenjem smo prejeli opomin, naj se nikdar ne sramujemo, očitno pokazati vero v križanega Jezusa, in če bi morali trpeti za vero tudi zasramovanje in preganjanje, ne smemo kloniti v strahu.

Spominjamo vas pri tej priliki na besede tistih zamorskih deklic, katerih junaško ljubezen do Jezusa vam je »Angelček« že enkrat obširneje popisal. Morebiti se še spominjate tistega opisa? Štiri zamorske deklice so šle na pet dni dolgo pot do katoliškega misijonarja, samo zato, da so prejele sveto obhajilo na velikonočni praznik. Njih poganski oče jih je zato kruto pretepel. Celo misijonarju se je zdelo, da so deklice preveč trpele, in jim je svetoval, naj bi bile rajši ostale doma. »Kaj?« mu reče najmlajša deklica Marija Roza, »kako, oče? Ti tako govoriš! Povej nam, kaj bi bil storil ti, ko bi ti bilo treba voliti med udarci in med Jezusom?« Nekoliko potrpet se je ozrl misijonar po tleh in tiho vprašal: »Kaj pa bo, ko se povrnete?« — »Ko se povrnemo, ko se povrnemo,« povzame Kristina. »Tepene bomo. Pa kaj za to? Udarci minejo, Jezus pa ostane.«

Vidite, kaj se pravi trpeti za Jezusa! Mi se pa trpljenja tako bojimo — kaj trpljenja! Celo pred sramotnjem trepetamo.

Ne pozabimo: Vojaki Kristusovi smo. Naj nas kot vojake svojega ljubljenelega Sina čuva, brani in podpira mati Marija!

† Darko Matjašič

učenc II. razreda drž. vadnice v Ljubljani.

Tak je bil pri prvem sv. obhajilu 24. maja 1928, ves lep, duševno in telesno. Po kratki bolezni je 13. marca 1929 zapustil svoje starše, ki žalujejo za njim kot za svojim edinim otrokom. Ustnice so se Darku smehljale, ko je nedolžna duša odšla k Bogu. Marčeva številka letošnjega Angelčka ima med imeni rešilcev tudi Darkovo ime.

Uganke, skrivalice in drugo.

1. Konjiček.

zme-	po	lno-	je	Kar	go-	da-	ni-	pe-
vo.	—	se	to-	—	res	sem	—	mu
zdi	raj	le-	za-	je	vo.	ca	la	Stvar-
čen	me-	ga	ka-	po-	lep-	ša.	ne	raj
če	—	se	ša;	—	kor	pe-	—	sku-
ne	Sre-	ni,	kdo	še	slu-	po-	vče-	ti
a-	gom,	Bo-	li	Soln-	nem	pti-	mu	v po-
gu?	—	bi	lo-	—	a-	mła-	—	je
se	li	dru-	cu	je-	gu?	po-	ček	Ko-

Začni pri zadnjem zlogu in poišči naprej, kakor konjiček skače.